

Rada Europejska

Bruksela, 23 marca 2018 r.
(OR. en)

EUCO XT 20001/18

BXT 25
CO EUR 5
CONCL 2

NOTA

Od:	Sekretariat Generalny Rady
Do:	Delegacje
Dotyczy:	Rada Europejska (art. 50) (23 marca 2018 r.) – Wytyczne

Delegacje¹ otrzymują w załączeniu wytyczne przyjęte przez Radę Europejską (art. 50) na wyżej wspomnianym posiedzeniu.

¹ Po złożeniu notyfikacji na mocy art. 50 TUE członek Rady Europejskiej reprezentujący państwo członkowskie, które występuje z Unii, nie uczestniczy w dyskusjach Rady Europejskiej ani w decyzjach dotyczących tego państwa.

1. Rada Europejska z zadowoleniem przyjmuje porozumienie osiągnięte przez negocjatorów co do części tekstu prawnego umowy o wystąpieniu obejmujących prawa obywateli, porozumienie finansowe i pewne inne kwestie związane z wystąpieniem i okresem przejściowym. Rada Europejska przypomina, że inne kwestie wciąż wymagają uzgodnienia i że negocjacje mogą postępować tylko wówczas, gdy wszystkie podjęte dotąd zobowiązania są w pełni realizowane, i z zadowoleniem przyjmuje w związku z tym pisemne zapewnienia premier Theresy May, w szczególności te dotyczące Irlandii i Irlandii Północnej. Rada Europejska wzywa do zintensyfikowania wysiłków dotyczących pozostałych kwestii związanych z wystąpieniem oraz kwestii dotyczących terytorialnego zakresu stosowania umowy o wystąpieniu, w szczególności w odniesieniu do Gibraltaru, oraz przypomina, że nie jest uzgodnione, dopóki wszystko nie zostało uzgodnione.
2. Rada Europejska przypomina i ponownie potwierdza swoje wytyczne z 29 kwietnia i 15 grudnia 2017 r., które nadal mają zastosowanie w całości i których zasady będą musiały być przestrzegane w przyszłych kontaktach ze Zjednoczonym Królestwem. Rada Europejska przyjmuje do wiadomości rezolucję Parlamentu Europejskiego z 14 marca 2018 r. w sprawie ram przyszłych stosunków między UE a Zjednoczonym Królestwem.
3. Rada Europejska ponownie przypomina, że Unia jest zdeterminowana, by w przyszłości utrzymywać jak najblizsze stosunki partnerskie ze Zjednoczonym Królestwem. Takie partnerstwo powinno obejmować współpracę handlową i gospodarczą oraz inne obszary, w szczególności walkę z terroryzmem i przestępczością międzynarodową, oraz bezpieczeństwo, obronę i politykę zagraniczną.
4. Jednocześnie Rada Europejska musi uwzględniać wielokrotnie deklarowane stanowisko Zjednoczonego Królestwa ograniczające zakres przyszłego partnerstwa. Pozostawanie poza unią celną i jednolitym rynkiem w sposób nieuchronny będzie prowadzić do tarć w handlu. Rozbieżności w taryfach zewnętrznych i przepisach wewnętrznych oraz brak wspólnych instytucji i wspólnego systemu prawnego powodują konieczność sprawdzania i kontroli, tak by zachować integralność jednolitego rynku UE i rynku Zjednoczonego Królestwa. Niestety przyniesie to negatywne skutki gospodarcze, w szczególności w Zjednoczonym Królestwie.

5. W tym kontekście Rada Europejska ustanawia następujące wytyczne z myślą o otwarciu negocjacji na temat ogólnego rozumienia ram przyszłych stosunków; rozumienie tych ram zostanie szerzej przedstawione w deklaracji politycznej towarzyszącej umowie o wystąpieniu i w niej wspomnianej.
6. Nakreślone poniżej podejście odzwierciedla poziom praw i obowiązków zgodny ze stanowiskiem wyrażanym przez Zjednoczone Królestwo. Jeśli stanowisko to miałoby ulec zmianie, Unia będzie gotowa do ponownego rozważenia swojej oferty zgodnie z zasadami określonymi w wytycznych z 29 kwietnia i 15 grudnia 2017 r. oraz w niniejszych wytycznych.
7. W tym kontekście Rada Europejska przypomina w szczególności, że jakkolwiek umowa ze Zjednoczonym Królestwem będzie musiała się opierać na równowadze praw i obowiązków i że będzie musiała zapewniać równe warunki. Państwo niebędące członkiem Unii, które nie wypełnia takich samych obowiązków jak państwo członkowskie, nie może mieć takich samych praw ani cieszyć się takimi samymi przywilejami jak państwo członkowskie.

Rada Europejska przypomina, że cztery swobody są niepodzielne i że nie ma mowy o wybieraniu najlepszych elementów poprzez uczestnictwo w wybranych sektorach jednolitego rynku, co podważyłoby integralność i prawidłowe funkcjonowanie jednolitego rynku.

Rada Europejska przypomina również, że Unia zachowa swoją autonomię w odniesieniu do podejmowania decyzji, co wyklucza uczestnictwo Zjednoczonego Królestwa jako państwa trzeciego w unijnych instytucjach oraz jego udział w podejmowaniu decyzji przez unijne organy, urzędy i agencje. W pełni zachowana będzie również rola Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej.

8. Co do samego trzonu stosunków gospodarczych, Rada Europejska potwierdza swoją gotowość do zainicjowania prac na rzecz wyważonej, ambitnej i szeroko zakrojonej umowy o wolnym handlu, o ile tylko zapewnione zostaną dostateczne gwarancje równych warunków działania. Umowa ta zostanie sfinalizowana i zawarta, gdy Zjednoczone Królestwo nie będzie już państwem członkowskim. Umowa taka nie może jednak zaoferować takich samych przywilejów jak członkostwo i nie może być *de facto* równoznaczna z uczestnictwem w jednolitym rynku lub jego częściach. Umowa ta obejmowałaby:

- i) handel towarami, z myślą o objęciu wszystkich sektorów i dążeniu do utrzymania zerowych taryf celnych bez restrykcji ilościowych; zastosowanie miałyby odpowiednie powiązane reguły pochodzenia.

W tym ogólnym kontekście umowy o wolnym handlu utrzymać należy obecne zasady wzajemnego dostępu do łowisk i zasobów rybnych;

- ii) stosowną współpracę celną, z zachowaniem regulacyjnej i jurysdykcyjnej autonomii stron i integralności unii celnej UE;
- iii) zasady dotyczące barier technicznych w handlu oraz środki sanitarne i fitosanitarne;
- iv) ramy dobrowolnej współpracy w dziedzinie regulacji;
- v) handel usługami, z myślą o umożliwieniu dostępu do rynku w celu świadczenia usług na zasadach państwa przyjmującego, w tym w odniesieniu do swobody przedsiębiorczości dla usługodawców, w takim stopniu, w jakim będzie to możliwe w sytuacji, gdy Zjednoczone Królestwo stanie się państwem trzecim, a Unia i Zjednoczone Królestwo nie będą już miały wspólnych ram regulacyjnych, nadzorczych, dotyczących egzekwowania i sądowych;
- vi) dostęp do rynku zamówień publicznych, inwestycje oraz ochronę praw własności intelektualnej, w tym oznaczeń geograficznych, a także inne obszary zainteresowania Unii.

- 9. Przyszłe partnerstwo powinno dotyczyć globalnych wyzwań, w szczególności w obszarach zmiany klimatu i zrównoważonego rozwoju oraz zanieczyszczenia transgranicznego, w których Unia i Zjednoczone Królestwo powinny kontynuować bliską współpracę.

10. Przyszłe partnerstwo powinno zawierać ambitne przepisy dotyczące przepływu osób fizycznych oparte na pełnej wzajemności i niedyskryminacji między państwami członkowskimi, a także dotyczące powiązanych obszarów, np. koordynacji zabezpieczenia społecznego i uznawania kwalifikacji zawodowych. W tym kontekście można by zbadać warianty współpracy wymiarów sprawiedliwości w sprawach małżeńskich, odpowiedzialności rodzicielskiej i innych powiązanych kwestiach, z uwzględnieniem faktu, że Zjednoczone Królestwo będzie państwem trzecim nienależącym do strefy Schengen i że taka współpraca wymagałaby mocnych zabezpieczeń, które pozwoliłyby zapewnić pełne poszanowanie praw podstawowych.
11. Jeśli chodzi o współpracę społeczno-gospodarczą, można przewidzieć następujące kroki:
 - i) w odniesieniu do usług transportowych: powinno się dążyć do zapewnienia ciągłości połączeń pomiędzy UE a Zjednoczonym Królestwem po jego wystąpieniu z Unii. Można by to uzyskać między innymi poprzez umowę o transporcie lotniczym połączoną z umowami o bezpieczeństwie lotniczym i o ochronie lotnictwa, a także umowy o innych rodzajach transportu, przy jednoczesnym zapewnieniu prawdziwie równych warunków działania w bardzo konkurencyjnych sektorach;
 - ii) co do niektórych programów unijnych, na przykład w dziedzinie badań i innowacji oraz edukacji i kultury, jakiegokolwiek uczestnictwo Zjednoczonego Królestwa powinno być obwarowane odpowiednimi zasadami uczestnictwa państw trzecich; zasady te zostaną określone w odpowiednich programach.
12. Z uwagi na bliskość geograficzną Zjednoczonego Królestwa i gospodarczą współzależność z UE-27, przyszłe stosunki będą wzajemnie satysfakcjonujące tylko wtedy, gdy będą obejmować mocne gwarancje zapewniające równe warunki działania. Celem powinno być zapobieganie nieuczciwej przewadze konkurencyjnej, którą Zjednoczone Królestwo mogłoby zyskać, gdyby zmniejszyło poziomy ochrony w stosunku do, między innymi, konkurencji i pomocy państwa, środków i praktyk podatkowych, społecznych, środowiskowych i regulacyjnych. Będzie to wymagało uwzględnienia w umowie przepisów merytorycznych dostosowanych do norm unijnych i międzynarodowych, odpowiednich mechanizmów służących zapewnieniu skutecznego wdrażania wewnętrznego, mechanizmów egzekwowania przepisów i rozstrzygania sporów oraz autonomicznych unijnych środków zaradczych; wszystkie wymienione elementy muszą być proporcjonalne do zakresu i intensywności więzów gospodarczych między UE a Zjednoczonym Królestwem.

Jakiegokolwiek przyszłe ramy powinny gwarantować finansową stabilność Unii i być zgodne z jej systemem i standardami regulacyjnymi i nadzorczymi oraz ich stosowaniem.

13. W obszarach innych niż współpraca handlowa i gospodarcza, w których Unia zasygnalizowała już swoją gotowość do ustanowienia konkretnych partnerstw, Rada Europejska uważa, że:
 - i) współpraca w zakresie egzekwowania prawa i współpraca wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych powinny stanowić ważny element przyszłych stosunków UE–Zjednoczone Królestwo ze względu na bliskość geograficzną i wspólne zagrożenia, przed którymi stoją Unia i Zjednoczone Królestwo, z uwzględnieniem faktu, że Zjednoczone Królestwo będzie państwem trzecim poza strefą Schengen. Przyszłe partnerstwo powinno obejmować skuteczną wymianę informacji, wsparcie dla współpracy operacyjnej pomiędzy organami ścigania i współpracę wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych. Konieczne będzie stworzenie silnych zabezpieczeń, które zapewnią pełne poszanowanie praw podstawowych i skuteczne mechanizmy egzekwowania przepisów i rozstrzygania sporów;
 - ii) ponieważ łączą nas wspólne wartości, a także wspólne wyzwania, potrzebna jest bliska współpraca UE i Zjednoczonego Królestwa w obszarach polityki zagranicznej, polityki bezpieczeństwa i polityki obronnej. W ramach przyszłego partnerstwa powinno się przestrzegać autonomii unijnego procesu decyzyjnego, z uwzględnieniem faktu, że Zjednoczone Królestwo będzie państwem trzecim, i przewidzieć stosowne mechanizmy dialogu, konsultacji, koordynacji, wymiany informacji i współpracy. Warunkiem wstępnym wymiany informacji w ramach takiej współpracy jest zawarcie umowy o bezpieczeństwie informacji.
14. W świetle znaczenia, jakie dla kilku aspektów przyszłych stosunków ma przepływ danych, powinna ona zawierać postanowienia dotyczące danych. Co się tyczy danych osobowych, ich ochrona powinna być regulowana unijnymi przepisami o adekwatności, tak by zapewnić poziom ochrony zasadniczo równoważny z poziomem unijnym.

15. Regulowanie naszych przyszłych stosunków ze Zjednoczonym Królestwem będzie musiało obejmować zarządzanie i nadzór, rozstrzyganie sporów i egzekwowanie przepisów, w tym kary i mechanizmy retorsji krzyżowych. Określenie ogólnego sposobu regulowania przyszłych stosunków będzie wymagało uwzględnienia:
- i) treści i zakresu przyszłych stosunków;
 - ii) konieczności zapewnienia skuteczności i pewności prawa;
 - iii) wymogów dotyczących autonomii porządku prawnego UE, w tym roli Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, w szczególności w kształcie określonym w orzecznictwie.
16. Rada Europejska, z poparciem Rady, będzie w dalszym ciągu uważnie śledziła negocjacje we wszystkich ich aspektach i na swoim czerwcowym posiedzeniu powróci w szczególności do pozostałych kwestii związanych z wystąpieniem i do ram przyszłych stosunków. Rada Europejska wzywa Komisję, Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa oraz państwa członkowskie, aby w tym czasie kontynuowały prace służące przygotowaniu się, na wszystkich szczeblach, na następstwa wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z Unii, z uwzględnieniem wszelkich możliwych wersji rozwoju wydarzeń.
-